

Abel Tomàs Va néixer a Barcelona. Va començar a estudiar música amb el seu pare i el violí amb el seu oncle. Ha estat alumne de Zakhar Bron i de Serguei Fatkoulina a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia i posteriorment de Víctor Tretiakov a la Hochschule für Musik Köln. En la seva formació cambrística va ser profundament influenciat pels mestres Walter Levin, Rainer Schimdt i György Kurtág. Ha estat premiat en diversos concursos nacionals i internacionals. Com a solista ha actuat amb diverses orquestres nacionals i amb directors com James Judd, Junichi Hirokami, Víctor Pablo Pérez, Carlo Rizzi, Rubén Gimeno i Zubin Mehta, entre d'altres. Ha realitzat nombrosos recitals de violí, i ha col·laborat amb músics com Gérard Caussé, Marta Gulyas i Suguru Ito en concerts de música de cambra. Forma part del reconegut internacionalment Quartet Casals i és membre fundador del Ludwig Trio. Imparteix classes de violí i música de cambra a l'Escola Superior de Música de Catalunya i participa de manera habitual com a docent en diferents cursos i masterclasses, tant a Europa com als Estats Units.

Arnau Tomàs Nascut a Barcelona. És reconegut internacionalment com a membre fundador del prestigiós Quartet Casals i el Ludwig Trio. Durant els seus estudis amb Ivan Monighetti i Frans Helmerson, va oferir nombrosos recitals de violoncel sol i va actuar com a solista amb l'Orquesta de Radiotelevisión Española i l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, entre d'altres. A part de guanyar diferents premis a títol individual i amb el Quartet Casals, va participar activament en una masterclass televisada sobre les *Suites* de Bach al Concertgebouw d'Amsterdam amb Yo Yo Ma. Ha realitzat nombroses gravacions discogràfiques; un CD de violoncel sol amb obres de Bach, Kodály i Cassadó; amb el Ludwig Trio, per a Aglae Música, dos CD dedicats íntegrament a Beethoven, i nombroses gravacions amb el Quartet Casals per a Harmonia Mundi. El 2014 va enregistrar la integral de les *Suites per a violoncel sol* de J. S. Bach, publicada per Aglae Música. Al marge de la seva versàtil activitat de concertista, és professor a l'Escola Superior de Música de Catalunya, professor convidat a la Musikhochschule de Colònia i participa regularment com a docent en nombrosos cursos i *masterclasses*, tant a Europa com als Estats Units.

Rubén Gimeno director titular de l'OSV, s'inicià en la direcció amb James Ross i es graduà a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm, amb J. Panula, A. Gilbert, E. P. Salonen, J. P. Saraste i L. Slatkin. Ha col·laborat amb moltes orquestres espanyoles (simfòniques de Galícia, Bilbao, Principat d'Astúries i Tenerife, Nacional de Espanya, Orquestra d'Euskadi, OBC, Ciudad de Granada, Comunidad de Madrid, Palau de les Arts de València, etc.) i estrangeres (Norrköping Symphony, Gavle Symphony, Orquestra de Cambra de Ginebra, MMCK del Japó, Nacional de Colòmbia, etc.). Ha col·laborat amb solistes importants, com Midori, S. Isserlis, D. Sitkovetski, K. Gerstein, M. Bayo o M. Camilo.

L'**Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)** va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer i D. Giménez Carreras. Des del setembre del 2009 ho és Rubén Gimeno. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

Trobaràs més informació sobre les obres, els compositors i els intèrprets a les Impressions entre bastidors, al web: www.osvalles.com

Patrocinador del cicle:

Fundació
BancSabadell

Patrocinadors de l'OSV:

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Empreses Culturals

Cat **Música**
Intensament Clàssics

Ajuntament de Sabadell

 TORRA S.A.
Serveis Funeraris - Sabadell

Avant
Group
Coach & Car
Services
Barcelona
« Canals d'Barceloneta »

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

Amb la col·laboració de:

 **ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ**

 **Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

  inaem
INSTITUTO NACIONAL DE ARTES ESCENICAS

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

DISSABTE, 30 DE MAIG DE 2015 — 19.00 h
Simfònics al Palau — *Sala de Concerts*

Concert núm. 9

Simfonia del Nou Món

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Abel Tomàs, violí
Arnau Tomàs, violoncel
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Orquestra
simfònica
del Vallès

Primera Part

Bernat Vivancos (1973) <i>Aeternam</i>	13'
Johannes Brahms (1833-1897) <i>Doble concert per a violí i violoncel, op. 102</i> I. Allegro II. Andante III. Vivace non troppo	32'

Segona Part

Antonín Dvořák (1841-1904) <i>Simfonia núm. 9, en Mi menor, op. 95, “del Nou Món”</i> I. Adagio - Allegro molto II. Largo III. Molto vivace IV. Allegro con fuoco	40'

Amb la col·laboració de:

Concert dedicat a:

ACCIÓN VISIÓN ESPAÑA, entitat sense ànim de lucre, neix davant la necessitat d’unir els esforços de diversos col·lectius d’afectats amb diferents patologies visuals que cursen amb poca visió. La finalitat és fer un front comú per donar a conèixer, tant a la societat com a l’Administració, les necessitats que aquest col·lectiu demana i que no estan cobertes. “Lluitem per una capacitat visual plena.”
www.esvision.es

La *Simfonia del Nou Món*: un clàssic popular

«Sembla que el món culte [el *Vell Món*?, Europa?] ha estat fastiguejant-se més i més des de fa segles, i ha deixat a la nostra època tota aquesta herència. Per fortuna, existeix una deu inesgotable d’alegria [...]». La frase és del gran poeta nord-americà Walt Whitman. La va escriure al prefaci a l’edició de 1888 de *Fulles d’herba*, el seu únic i monumental poema a l’home comú que va escriure al llarg de tota la seva vida. És inevitable acostar-se a la *Simfonia del Nou Món* i pensar en el Poeta del Nou Món, el poeta que va cantar a l’home i a la dona, a les màquines, a les ciutats..., però sobretot als grans espais oberts del nou continent, que expressaven físicament, geogràficament, l’esperit de llibertat i d’independència que ell sentia que era intrínsec a l’individu. És inevitable pensar en ell però també en *Walden o la vida als boscos* de Henry David Thoreau, en els pintors de l’Escola del Riu Hudson, en els westerns... I és que, més enllà de les connexions que es puguin establir entre l’obra de Dvořák i totes aquelles altres, la *Simfonia del Nou Món* ha esdevingut un clàssic popular, i els clàssics populars són, per definició, generosos i permeables. Whitman és convocat aquí, per tant, com un camí i com un joc, una temptativa... Seria molt agosarat portar la comparació molt lluny; de fet, moltes coses separen tots dos autors. Però és inqüestionable que en un cert aspecte tots dos es mouen en un mateix camp semàntic, per dir-ho d’alguna manera, tots dos apel·len i convoquen unes mateixes imatges. Whitman és el poeta de l’optimisme, de l’alegria, de la claredat. La seva obra és rica i variada com el món... Però el mateix podríem dir de la Novena de Dvořák. Totes dues obres comparteixen aquest esperit d’herald d’un nou món, tenen la mateixa naturalesa de cant de celebració. S’ha discutit força sobre l’aproximació de Dvořák al ric folklore americà i la manera com aquest s’integra en la seva composició més emblemàtica. De fet, els crítics estan d’acord que moltes de les peculiaritats que va trobar en les músiques índies i negres pertanyien ja al seu personal estil d’arrels txeques. Per resoldre la qüestió fora d’un fòrum d’especialistes, podríem dir que com en tots els clàssics populars, podem trobar-hi no només una infinitat d’influències en la seva gènesi, sinó també una inesgotable projecció d’elements per part dels receptors. Generació rere generació l’obra continua funcionant com una gran pantalla en la qual es projecta la sensibilitat d’una època. ¿I no és aquesta, de fet, la definició, o la característica, d’un clàssic popular?

Eva Muñoz, periodista i escriptora

Proper concert

DISSABTE, 13.06.15 — 19.00 h

A Big Nightmare Music

Aleksey Igudesman, violí
Hyung-Ki Joo, piano
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Potser Igudesman & Joo encara no són gaire coneguts entre nosaltres. Encara... Virtuosos de l’instrument (violí i piano)..., són també grans còmics. Una mirada refrescant en clau humorística sobre el gran repertori.

